

Въ други приказки Ежко е пакъ герой и то повече съ лукавство и умъ, отколкото съ сила. — Кума-Лиса се „сприятелява“ съ Таралежко и като добри другари—приятели, наговарятъ се да крадатъ грозде отъ попovото лозе. Хитрата Кума-Лиса много лъжи знае, а Ежко си знае само трички, но и тѣ му стигатъ. Влиза Кума-Лиса въ лозето и бидейки съ много умъ — „тракъ“, капана я хваща. Вика Лиса, крѣщи до Бога: — „Братъ да ми си, Ежко, казвай, какъ да се спасявамъ, че живота ми отива. Таралежко много не знае, но съ една отъ тричките си хитрини, спасява „хитрата“ — Кума-Лиса.

Ежко е цѣлъ герой, отъ нищо се не бои и ето ви — „Чудните приключения на Мешко и приятеля му Таралежко“ (* романъ за деца отъ Н. Фолъ)

„Лети смѣлия Мешко съ своя аеропланъ, а до него е Таралежко, ненадминатъ герой. Аеропланътъ каца въ непознати чужди земи. Очилата змия напада смѣлия пжтешественикъ Мешко, живота му е застрашенъ, но на Таралежко око му не мига.

— „Ето, че и азъ ще мога най-после да си похапна както трѣбва и безъ страхъ захапва отровната змия. Змията съска заплашително, съ отворена уста иска да го налага, но бодлитъ на Ежко сж здрави, смъртно нараняватъ захапалата го змия. Нашиятъ герой Таралежко е невредимъ, змийската отрова не го плаши“.

Така, това бавно-подвижно, лениво животно, което отбѣгва отъ свѣтлината и отъ хората, е станало нашъ приказенъ герой. Каквото и да мислилъ, но въ много случаи таралежътъ заслужава това внимание, защото, той, действително, е чудно по своя нравъ животно. Може би е единственно отъ животните по нашитѣ мѣста, което напада безъ страхъ на най-опаснитѣ и отровни змии, а особено обича мишките и плъховетѣ, които масово изтрѣбва.